

ΕΠΙ κάμποσα χρόνια ήμουν θαυμαστής του Χάρολντ Λόυντ, διάβαζα δι,τι γραφόταν γι' αυτόν, στά περιοδικά, στις εφημερίδες, σι βιβλία, και φανταζόμουν δι τόν γνώριζα άοκατά καλά. "Όταν όμως σχετίστηκα μαζί του στενώτερα, είδα δι διλίνα σέ πολλές όψεις του πού μού ήσαν γνωστές, ύπήρχαν και άλλες, πού μού ήσαν έντελώς άγνωστες.

"Ο πατέρας του Χάρολντ ήταν άντιρωσώκος ραπτομηχανών στη Νεβάδα. Είχε όηλαδή μία δουλειά πού τού έδινε πολύ λίγα κέρδη. "Όλο λοιπόν λογάρωνε να τήν αφήσει και να κάνει ένα επάγγελμα πού προσδοφόρο, όταν έβρισκα, μία μέρα, ό Θεός τού έστειλε τά χρίματα πού χαίταροσε, αλλά με πολύ σκληρό τρόπο: "Ο γέρο Λόυντ πήρε 3.500 δολάρια ως άποζημίωση γιά τό στάσιμα τών δύο χεριών του σ' ένα αυτοκινητικό δυστύχημα!... Τί νάκανε με τά χρίματα αυτά; "Αμέσως αποφάσισε ν' αφήσει τή μικρή και άσημη—τή «γρουσουζικη»—Νεβάδα και να πάη άλλου. "Ονειροπόλησε τή Νέα 'Υόρκη, μα στό Σάν-Ντιέγκο είχε πολλούς γνωστούς, πού μπορούσαν να τού φανούν χρήσιμοι. Μεταξύ τών δύο αυτών πόλεων άμφιταλαντευόταν πη έζήτησε τή άπόφαση να πάη.

— Πατέρα, έχω μία ιδέα, τού έλεγε ένα πρωί ό γυιός του, ό Χάρολντ, βλέποντάς τον έξαιρετικά σκεπτικό. Να ριζώμε ένα δολιάριο και άν πέσει κορώνα να πάμε στό Σάν-Ντιέγκο, και άν πέσει γράμμα να πάμε στη Νέα 'Υόρκη.

Τό νόμισμα ρίχτηκε και κύλησε κάτω από τό κρεβάτι, όπου έτρεξε και τό πήρε ό Χάρολντ. Είχε ρθει κορώνα. "Έτρεπε λοιπόν να πάνε στό Σάν-Ντιέγκο.

Μά στό Σάν-Ντιέγκο τά πράγματα δεν πήγαν περίφημα. "Ο γέρο Λόυντ άνοιξε με τά χρίματα τής άποζημίωσης μία αθήουσα μαλιλάροδον, εις τήν όποιαν όμως δεν σήγναζαν πολλοί θαμώνες. Τού κάκου ό κακώμορος ό Χάρολντ ξεσκόνησε και ξαναξεσκόνησε κάθε πρωί τά μαλιλάρα. Τά περισσότερα έμεναν όλη τή μέρα άθωτα. "Υστερα από λίγο καιρό ό γέρο Λόυντ πέθανε. "Ο Χάρολντ όμως έντομεταξύ είχε άρχισι να παίρνη σέ μία νυχτερινή σχολή μαθήματα δραματικής τέχνης και άπαγγελίας. Φιλοδοξούσε να γίνη δραματικός ήθοποιός και να παίξη τόσο δυνατά, τόσο συγκινητικά, ώστε, καθώς έλεγε, να κάνει τούς θεατάς να βγάξουν από τισ τσίτες τους τά μαντήλια τους γιά να σταυρώσουν τά δάκρυά τους, πριν άν' τό τέλος άκούη τής πρώτης πράξης.

Μά τό όνειρο του Χάρολντ διαλύθηκε σαν συννεφάκι άνοιξιάντικο. Άντι να γίνη δραματικός ήθοποιός, όπως όνειροπόλησε, έγινε κωμικός, πράγμα πού τού έδωκε έκτακτοσπάσια χρίματα.

Φοιτούσε ακόμα στη νυχτερινή σχολή ό Χάρολντ, όταν ή παλιά άμερικανική κινηματογραφική εταιρεία «'Εντισσο» έστειλε φωνογράφους και ήθοποιούς γιά να γυρίσουν μία ταινία (θουθή, φυσικά).

κάναν επίσκεψη, παλιοί τής φίλοι προφανώς, πού άπ' τό παράστημά τους έμοιάζαν σαν άπόστρατοι άξωματικοί... Άλλά όταν, στις 23 Νοεμβρίου του 1830, ή γοηή κόμησσα, πού διετηρείτο πάντα άμορφη, έβλεψε τό μάτι, ένα μεγάλο πλήθος γέρον άτομάχων τής ένδοξης ναπολεοντέου στρατιάς παρήλασε μπροστά στό λείψανό τής.

'Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και μία προσωπική τής, πασίγνωστη στη γαλλική πρωτεύουσα, πού μόλις τήν είδαν, όλοι ψιθύρισαν με σεβασμό: «'Ο στρατάρχης Ούντινιό!» "Ήταν, πραγματικά, ό Ούντινιό, ό στρατάρχης τής Γαλλίας, ό διοικητής τής βασιλικής φρουράς, ό γερουσιαστής και ύπουργός, πού δεν είχε λησμονήσει τή παλιά του φίλη, πού τού είχε κάποτε γλυτώσει τή ζωή...

Κι' έτσι ό κόσμος έμαθε δι ή «κόμησσα Μπριανκούρ» δεν ήταν άλλη άπ' τήν άμορφη κολλητρία, τήν Καρλόττα Μπράν, τή κολλητή τής Μεγάλης Στρατιάς, όπως είχε διαφτιστεί από τά χείλη τά ίδια του Μεγάλου Ναπολέοντος!

'Ο Χάρολντ Λόυντ, μικρός

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο ΧΑΡΟΛΝΤ ΛΟ'Υ'ΝΤ, Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΚΙ' Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Άρθρο του Άμερικανού συγγραφέως "Ομερ Κρέου)

έχασε τό κουράγιο του. Έπέμεινε, ειπε να τόν δοκιμάσουν, έπισκέφθηκε και ξαναεπισκέφθηκε τόν διευθυντή, και στό τέλος τά κατάφερε. Έλαβε μέρος στην ταινία και ύστερα από λίγο προσέληθη ως τακτικός ήθοποιός—μιά γιά μικρούς ρόλους, μονάχα—στό Λός Άντζελο.

"Όσοοο ό Χάρολντ έξακολούθησε να είνε ένας δραματικός κωμωποιός ακόμα και ούτε όνειρευόταν καν πώς μπορούσε να γίνη κωμικός. Μία μέρα, ενώ γυρίζονταν μία ταινία, έβρισκα άδιαθέτησε ένας Άγγλος κωμικός πού θάταιζε έναν ώρισμένο ρόλο. "Επειδή δεν ήπαχε άλλος πρόχειρος γιά να τόν άντικαταστήση, τόν άντικατέστησε ό Χάρολντ. Και τό παίξιμό του ήταν ένα άποκάλυψη. Τά καταφερε καλύτερα από τόν Άγγλο. "Ο διευθυντής ανέβηκε τότε στη σκηνή, τόν πλησίασε και τόν ρώτησε:

— Παιζετε σέ κωμωδιές;

— "Όχι, σήμερα άρχίζω, άποκαθήτη ό Χάρολντ, και αυτό πού έλεγε ήταν έντελώς άληθινό. Άπό τή μέρα εκείνη άρχισε ή θριαμβευτική του σταδιοδρομία...

Μά τά γυαλιά με τό σκελετό από ταρταρούγα, κούρο και άποκλειστικό γνώρισμά του, όπως τό μπαστουνακι, τό μουστακάκι, τό καπέλλάκι και τά τεράστια παπούτσια του Σαρλώ, πού έκαναν τόν Χάρολντ δημοφιλέστατο, σέ όλη τήν οικουμένη, δεν τά είχε φορέσει άκόμα. Δεν είχε βρει ακόμα τό έμβλημα του, τό διακριτικό... σήμα του, τή... μάσκα τής ιδιοφυίας του.

"Ενα βράδυ ό Χάρολντ πήγε σέ ένα κινηματογράφο. Στην ταινία πού παιζόταν, κάποιος πού έκανε τόν ρόλο ενός πάστορα, φορούσε γυαλιά. Τού Χάρολντ τού έκανε εύθύς έντύπωση ό τίπος αυτός με τά γυαλιά και τού γεννήθηκε μονομιάς ή ιδέα να τά καθιερώση.

Τήν άλλη μέρα κούλας ό Χάρολντ Λόυντ πήγε σ' ένα κατάστημα τού Λός Άντζελοσ και διάλεξε ένα ζευγάρι γυαλιά με σκελετό από ταρταρούγα. Έκτοτε δεν τ' άποχωρίστηκε ποτέ.

Γιά να δείξη πούσo δύσκολα αναγνωρίζεται δίχως τά γυαλιά, ό Χάρολντ Λόυντ όηγείται τήν έξής ιστορούλα:

— «Μία βραδεία, λέγει, έκανα περίπατο στό Μπροντγουάη, στη Νέα 'Υόρκη, και κατά τήνχην σταμάτησα μπροστά σ' ένα κινηματοθέατρο. Φυσικά, όπως πάντα όταν κυκλοφορώ στους δρόμους, δεν φορούσα γυαλιά. Στο θέατρο τή μέρα εκείνη παίζόταν μία ταινία. Σταμάτησα λοιπόν και κύτταξα τής... φωτόγραφίες μου, στην είσοδο τού θεάτρου, όταν έβρισκα μία νεαρή κυρία με πλησίασε και μού ειπε:

— Με συγχωρείτε, κύριε, άκούσα δι άποψε στό θέατρο αυτό θα εμφανιζόταν αυτοπροσώπως ό Χάρολντ Λόυντ—μπορείτε, σας παρακαλώ, να με πληροφωρήσετε, ίν είνε άλήθεια;

Τήν κύτταξα γιά μία στιγμή και ύστερα τής άποκρίθηκα:

— Δεν ξέρω, κυρία μου. Είμαι ξένος, περαστικός από τή Νέα 'Υόρκη.

«Και ή νεαρή κυρία, προσθέτει χαμογελώντας ειρωνικά ό Χάρολντ, έφυγε άπογοητευμένη, βέβαια, πού δεν είχε τήν εύτυχία να ίδη με σώζα και όσα, άληθινό ένα τόσο ένδοξο ήθοποιό!...»

ΟΜΕΡ ΚΡΕΟΥ

'Ο Χάρολντ Λόυντ.